ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-96
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.΄ΑΡ. 569

ΤΕΤΑΡΤΗ
29
ΙΟΥΝΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ Η.ΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 8 ΔΥΣΙΣ Η.Λ. ΩΡ. 7 Λ. 48
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 31.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 29.3. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 761,2

ΔΙΕΞΟΔΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗΝ ΔΥΣΦΟΡΙΑΝ!

Ὁμιλῶν ὁ κ. Μεταξᾶς ἐν Ναυπάκτῳ εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὅτι δὲν εἶναι πλέον δυναταὶ διαταραχαὶ τῆς γαλήνης τῆς χώρας, τὰς ὁποίας «διάφοροι ἀνεύθυνοι καὶ ἀναρμόδιοι» μέχρι σήμερον προεκάλουν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθεν ὁριστικῶς εἰς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα, ὅτι «βαδίζομεν στερεῶς καὶ ἀποφασιστικῶς», καὶ ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ ἐπιτευχθέντα, οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει ὁ δυνάμενος νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς διασπάσεώς της.

Καθὼς ἐκ τῶν δηλώσεων τούτων προκύπτει, ὁ κ. Μεταξᾶς εἶναι ἀπολύτως εὐχαριστημένος ἐκ τῆς καταστάσεως, ἀπολύτως εὐχαριστημένος ἐκ τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις δύναται νὰ παραμείνῃ ἄνευ κινδύνων εἰς τὰ πράγματα ἐπὶ τρεῖς, ἐξ ἢ δώδεκα μῆνας.

Μὴ ὄντες εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς καταστάσεως, μὴ πιστεύοντες ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Οἰκουμενικῆς συνεργάζονται ἐν ἀμοιβαίᾳ εἰλικρινείᾳ, γνωρίζοντες ὅτι χάρις εἰς τὰς καθημερινὰς ἔριδας ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ σπαταλᾶται χρόνος πολύτιμος, καὶ ὅτι παράτασις τοῦ βίου τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως θὰ ἐζημίωνε τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου ἐν Ἑλλάδι, καίτοι τιμῶντες τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν εὐφυΐαν τοῦ κ. Μεταξᾶ, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ διαφωνήσωμεν πρὸς αὐτόν. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀνωμαλίαν, ὅτι οἱ λόγοι οἵτινες συνέτρεχαν διὰ τὴν συγκρότησίν της δὲν θὰ συντρέχουν αὔριον ἢ μετὰ ἕνα μῆνα διὰ τὴν διατήρησίν της, καὶ ὅτι πρὶν ἢ ἡ λαϊκὴ δυσφορία γίνῃ ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους παράγοντας, πρέπει ἡ Οἰκουμενικὴ νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν της εἰς ἄλλην κυβέρνησιν πολιτικήν, ἢ ἀκόμη νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν εἰς κυβέρνησιν ὑπηρεσιακὴν ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην ἢ ἄλλον τινὰ διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ εἰς ἐκλογὰς βουλῆς νέας καὶ ἐκλογὰς γερουσίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἡ λαϊκὴ δυσφορία θὰ εὕρισκε διέξοδον, καὶ νέα ἰσχυροτέρα κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ συγκροτηθῇ ἐκ τοῦ πλειοψηφήσοντος κόμματος διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς Οἰκουμενικῆς.

Δὲν ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ δὲν προσέφερεν ὑπηρεσίας τινὰς καὶ ὅτι ἡ ψήφισις τοῦ συντάγματος, ἡ ἐπαναφορὰ τετρακοσίων ἀποτάκτων εἰς τὸ στράτευμα, ἡ βελτίωσις τῆς συντάξεως πολλῶν ἄλλων, ἡ ποιά τις σταθερότης τῶν τιμῶν τοῦ συναλλάγματος, ἡ ἀποκατάστασις τῆς διεθνοῦς μας οἰκονομικῆς πίστεως εἶναι ἄνευ σημασίας: Ὑποστηρίζομεν ὅμως ὅτι, παρὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐλευθεριῶν εἰς τὸν Λαόν, ἡ κακοδαιμονία τῶν τάξεων, ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑφισταμένη, ὑφίσταται καὶ σήμερον, ὅτι, παρὰ τὴν ὑποτίμησιν τῆς λίρας καὶ τὴν ἀνατίμησιν τῆς δραχμῆς, ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου ἐντείνεται, ὅτι ἡ διοίκησις δὲν ἐβελτιώθη ὅσον ἐπροσδοκήσαμεν καὶ—ὅπερ τὸ σπουδαιότερον—ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις ἔπαυσε νὰ παρέχῃ εἰς τὸν Λαὸν τὴν πεποίθησιν, ὅτι δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ ἐντὸς λογικῶν προθεσμιῶν ὅλα ὅσα ἐπηγγέλθη καὶ ὅλα ὅσα ἀκόμη δὲν ἐξετέλεσε.

Τὸ συμπέρασμα ὅλων τούτων εἶναι ἓν καὶ ἀδυσώπητον: Πρέπει ἡ Οἰκουμενικὴ νὰ εἶναι ἕτοιμος πρὸς σύντονον δρᾶσιν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς λαϊκῆς δυσφορίας καὶ πρὸς διάψευσιν τῶν κατηγόρων της, ἢ νὰ εἶναι ἕτοιμος πρὸς παραχώρησιν τῆς θέσεώς της εἰς ἄλλην κοινοβουλευτικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ὁδήγει εἰς ἐκλογάς. Καὶ ἀκόμη ὅτι δὲν συμφέρει νὰ φθαροῦν ὅλα διὰ μιᾶς τὰ κεφάλαια τῆς χώρας καὶ νὰ ὁποδοῦῃ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς ἡ μομφὴ ὅτι, θελήσαντες νὰ ἐκμηδενίσουν ποσοτικῶς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐν τῇ Βουλῇ, ὤθησαν τοὺς δυσφοροῦντας νὰ συσπειρωθοῦν γύρω ἀπὸ ἐξωκοινοβουλευτικοὺς—ἢ καὶ ἀντικοινοβουλευτικοὺς παράγοντας.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

'Ο Μὰξ ὑπὸ παραίτησιν

Ἡ ἐαυτοῦ του ἀρὸς τὸν ἀρίγκηπα Χοενλόε.—Οἱ σοσιαλδημοκράται ἐαυμένουν νὰ ἀαραιτηδῆ.—Αἱ ἐξηγήσεις του ἀρὸς τὴν κοινοβουλευτ. ἐαιτρωὴν τοῦ Ῥάϊχσταρ.—Πῶς ἐξῆδη ἡ κρίσις

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΜΑΞ ΤΗΣ ΒΑΔΗΣ

Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀπὸ Ἰανουαρίου 1918 ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸν πρίγκηπα Χοενλόε ἐδημιούργησεν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τὴν κρίσιν, ἣν ἐπεδίωκεν ἡ Ἀντάντ. Ὁ κ. φὸν Γκέρλαχ ἔδωκε τὸ σύνθημα εἰς τὸν «Κυριακάτικον Κόσμον» τῆς 14 Ὀκτωβρίου μὲ ἐν ἄρθρον του ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἕνας ἀρχικαγκελλάριος, ποὺ δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ».

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν νεύρων τῶν κοινοβουλευτικῶν συνεργατῶν μου καὶ τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα οὗτοι ἐκπροσώπουν. Ὑπῆρχε συνήθεια παρ' ἡμῖν ὅπως οἱ ἄνδρες τῆς δημοσίας ζωῆς θεωροῦνται ἢ ὀπαδοὶ τῆς πλειοψηφίας ἢ ὀπαδοὶ τοῦ πατριωτικοῦ κόμματος. Ἡ γραμμὴ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησα, ἐναντίον τῆς προτάσεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερβολικῶν πολεμικῶν σκοπῶν συγχρόνως, μὲ εἶχε φέρει πολὺ πλησίον εἰς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Ῥάϊχσταγ. Ἤδη, διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἔχανα τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς πλειοψηφίας.

Ἀπεφάσισα νὰ συγκαλέσω τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ παράσχω εἰς αὐτὴν ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς μου ἐκείνης καὶ τῆς μέσης ὁδοῦ, ἣν ἀργότερον ἠκολούθησα. Ἐν ἢ περιπτώσει δὲν κατώρθωνον νὰ κερδίσω καὶ πάλιν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν κομμάτων τῆς πλειοψηφίας, θὰ παρητούμην.

Τὴν 12ην καὶ 13ην συνῆλθεν ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, ἀναλώσασα τὸν χρόνον της εἰς ὀριμυτάτας ἐναντίον μου ἐπικρίσεις. Οἱ σοσιαλδημοκράται ἔθεσαν τὸ ἐρώτημα, κατὰ πόσον θὰ ἠδύναντο νὰ εἶναι μέλη μιᾶς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἡγεμὼν ἦτο ὁ κατηγορούμενος πρίγκηψ.

Ὁ Σάιδεμαν εἶχεν ἤτοιμον ἤδη ἐν πρακτικόν, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσεν εἰς τὰ μέλη τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

—Αἱ ἐνστάσεις μας, προσέθεσεν, εἶναι ὁμόφωνοι καὶ συνεπῶς ἀδυνατοῦμεν νὰ παραμείνωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Οὐίλραμείνωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Οὐίλσων δὲν θὰ ἤθελε νὰ διαπραγματευθῇ μετά τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου τούτου. Δὲν ἀποκρύπτω ὅτι, κατὰ τὸ μικρὸν διάστημα τῆς μετὰ τοῦ πρίγκηπος συνεργασίας μου, συνεπάθησα τοῦτον πολύ. Ἀλλὰ θὰ ἦτο παράλογον, νὰ παραμείνῃ ὁ πρίγκηψ εἰς τὴν Ἀρχήν.

Ὁ Ὲμπερτ ἐνίσχυσε τὸν Σάϊδεμαν.

Οἱ Ὲρτσμπέργκερ καὶ Στρέξεμαν ἐκηρύχθησαν ἐναντίον μιᾶς κυβερνητικῆς μεταβολῆς ἐξ ἄλλου ὡρισμένοι ἐνέργειαι τοῦ πρίγκηπος. Ὁ Στρέξεμαν μάλιστα ἐξώκρισε τοὺς σοσιαλδημοκράτας, ὅπως μὴ ἐξωθήσουν τὰ πράγματα μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐπίσης οἱ Πάγερ καὶ Χάουσμαν μετεχειρίσθησαν ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα ὅπως μεταπείσουν τοὺς Σάϊδεμαν καὶ Ὲμπερτ. Ὁ Χάουσμαν ἐν τέλει ἐφώναξε πλήρης ὀργῆς εἰς τὸν Σάϊδεμαν:

—Ἐὰν θέλετε νὰ δοκιμάσετε τὴν δύναμίν σας, ἀνατρέψατε τὴν Κυβέρνησιν, νομίζω ὅμως ὅτι θὰ ἦτο καλύτερον νὰ ἀκούσητε προηγουμένως τὸν πρίγκηπα.

Ὅταν τὴν ὅην μ. μ. ἐνεφανίσθην πρὸ τῆς συνεδριαζούσης κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο πλήρης ἀχμῶν. Οἱ σοσιαλδημοκράται ἐθεώρουν τὴν παραίτησίν μου, ὡς τὴν μόνην δυνατὴν λύσιν, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τῆς πλειοψηφίας ἐθεώρουν τὴν παραμονήν μου ὡς τὸ μὴ χεῖρον μεταξὺ δύο προκειμένων κακῶν.

Εἰς τὰ μέλη τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς εἶπον ἐν περιλήψει τὰ ἑξῆς:

«Οἱ κύκλοι ἐκεῖνοι τῆς Ἀντάντ οἱ ὁποῖοι πᾶσαν καταβάλλουν προσπάθειαν ὅπως παραταθῇ ὁ σημερινὸς πόλεμος, προεβησαν εἰς τὴν δημοσίευσιν μιᾶς ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς μου, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ θέσουν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν πίστιν μου πρὸς τὴν εἰρήνην τοῦ δικαίου καὶ τὴν δημοκρατικοποίησιν τοῦ συντάγματός μας. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐγράφη ὄντως ἀπὸ ἐμέ. Κατὰ πόσον ἀπεδόθη ὡς εἶχε, δὲν γνωρίζω, διότι δὲν ἐκράτησα ἀντίγραφόν της.

«Πρέπει νὰ γνωρίζω ἂν ἡ προσπάθεια αὕτη τῶν κύκλων τούτων εὑρίσκει ἀπήχησίν τινα μεταξὺ ἡμῶν. Προηγουμένως ὅμως θὰ ἐπεθύμουν νὰ σᾶς ἐκθέσω ποῖον ἦτο τὸ πολιτικόν μου πρόγραμμα, πρὶν ἢ ἀναλάβω τὴν Ἀρχήν.

»1) Περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1917 ἐκηρύχθη ἐναντίον τοῦ ἄνευ περιορισμῶν ὑποβρυχίου πολέμου καὶ ὑπὲρ μιᾶς ἐπισημου διακηρύξεως τῶν πολεμικῶν σκοπῶν μας, εἰς ἀπάντησιν τῆς νότας τοῦ Οὐίλσων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὡς πρῶτος ἔπρεπε νὰ τεθῇ ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Βελγίου.

»2) Τὴν 15ην Ἰουλίου 1917 ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀποφάσεως τοῦ Ῥάϊχσταγ, διότι ἐπίστευον ὅτι ὁ πόλεμος, ὃν διεξήγομεν, ἦτο πόλεμος ἀπελευθερωτικὸς καὶ ὅτι ἡ Γερμανία ἐμάχετο καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἄλλων λαῶν καὶ ἐπειδὴ τέλος δὲν ἔκρινον κατάλληλον τὴν στιγμὴν ἐκείνην δι' ἓν τοιοῦτον διάβημα.

»3) Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1918, πρὸ τῆς μεγάλης ἐπιθέσεως, ἐκηρύχθην καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς ἐπισήμου διακηρύξεως τῶν πολεμικῶν σκοπῶν μας, ἵνα καθορίσωμεν τὴν θέσιν μας ἀπέναντι τοῦ Βελγίου καὶ θεωρήσωμεν τὴν εἰρήνην τοῦ Μπρέστ - Λιτόφσκ ὡς τὸ πλαίσιον μιᾶς δικαίας διευθετήσεως τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς.

»4) Ἐπεδίωξα τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἄνω σκοπῶν, ὅταν ἀκόμη ἡ ὑπεροχὴ τῆς Γερμανίας ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ πεδίου ἦτο ἀναμφισβήτητος.

»Συνελόντι εἰπεῖν, ἐπολέμησα καὶ τὸ πατριωτικὸν κόμμα, αἱ ὑπερβολικαὶ ἀξιώσεις τοῦ ὁποίου ἐνίσχυον τὴν πολεμικὴν θέλησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν σπουδὴν τῶν ἀντιθέτων, ἤτις τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν ἠσκει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τὸ πρόγραμμά μου ἦτο μία διακήρυξις μετριοπαθῶν πολεμικῶν σκοπῶν, ἐμπνέουσα εἰς τὸν κόσμον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκομεν, δὲν θίγει τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἄλλων λαῶν. Φρονῶ μάλιστα καὶ σήμερον ὅτι, ἐὰν ἐγκαίρως ἐρρίπτομεν φῶς ἐπὶ τοῦ θελγικοῦ ζητήματος, θὰ ἐξυπηρετοῦμεν περισσότερον τὴν εἰρήνην παρ' ὅσον τὴν ἐξυπηρετήσαμεν διὰ τῶν διαφόρων προσπαθειῶν μας, ὅπως ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικήν μου, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὰ ἑξῆς:

»1) Περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου 1917 ἐκηρύχθην ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γενικῆς μυστικῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν Πρωσσίαν.

»2) Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1917 ἐκηρύχθην ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, προκρίνων μίαν Κυβέρνησιν στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας. Πάντως ὁμολογῶ ἀπεριφράστως, ὅτι τυγχάνω πολέμιος τῆς ἰδέας τῆς ἀσκήσεως ἀμέσου ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου, πιστεύων ὅτι ἡ δημοκρατικὴ ἰδέα δὲν ἀποκλείει τὴν ἰδέαν τῆς ἰθυνούσης ἀρχῆς.

»Δὲν πρέπει ν' ἀναμένετε ἀπὸ ἐμὲ νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι τὸ δημοκρατικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀκολουθῶ σήμερον, εἶναι ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον ἠκολούθουν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου. Αἱ ἀντιλήψεις μου ὅμως ἐξελίχθησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ἐπὶ μιᾶς εὐθείας γραμμῆς, δύναμαι δὲ νὰ βεβαιώσω τοῦτο: Ὅτι αἱ σημεριναὶ ἀπόψεις μου εἶναι ἡ λογικὴ συνέπεια τῆς ἀνωτέρας ἐξελίξεως.

»Βεβαίως θὰ ἀντιλεγῆ μου ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς διακυβερνήσεως τῆς διαπιστωθείσης ἀνικανότητος μὲ τὴν διαιωνίζουσαν ἐν τῇ διοικητικῇ [illegible] ἐν τῷ [illegible] ἔργῳ.

Ἡ ἐξηκονταετηρὶς τοῦ Πιραντέλλο

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Τὰ σχέδια καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἰταλοῦ δραματουργοῦ

Copyright «Πρωΐας» καὶ «London General Press»

Τὴν 28ην Ἰουνίου (χθές) ὁ Λουΐτζι Πιραντέλλο συνεπλήρωσε τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ σκεφθῇ, ὅτι ὁ Πιραντέλλο δικαιωματικῶς διήλθε χθὲς τὸ κατώφλιον τοῦ γήρατος, ὅταν κάθεται ἀπέναντι τοῦ γεροφτειαγμένου, δραστηρίου ἀνθρωπάκου καὶ τὸν ἀκούῃ νὰ ὁμιλῇ περὶ τῶν φιλολογικῶν του σχεδίων διὰ τὸ μέλλον, μὲ τόσην ἔξαρσιν καὶ ἐνθουσιασμόν, ὥστε καὶ ὁ ἀκροατής ὁ ἔχων μικρὰν γνῶσιν τῆς ἰταλικῆς (ὁ Πιραντέλλο ὀλίγας μόνον λέξεις οἱασδήποτε ξένης γλώσσης γνωρίζει) δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν πλαστικωτέραν ἀντίληψιν τῶν ἰδεῶν τοῦ Διδασκάλου.

«Ἐπὶ τέλους — εἶπεν—ἐπραγματοποίησα σχεδὸν τὸ ἀπὸ μακροῦ προσφιλές μου σχέδιον διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς Ἰταλικοῦ Προτύπου Θεάτρου ἔργων πρόζας. Κατώρθωσα νὰ ἐφελκύσω τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Μουσολίνι διὰ τὸ σχέδιόν μου περὶ ἱδρύσεως ἑνὸς Ἐθνικοῦ Θεάτρου Πρόζας, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐγκαινιασθῇ τὴν 1 Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου».

—Ἐπὶ ποίων βάσεων στηρίζετε τὴν λειτουργίαν τοῦ θεάτρου σας αὐτοῦ;

—Ἡ Ἰταλία, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς πλεῖστας ἄλλας χώρας, δὲν ἔχει πρωτεύουσαν λογιζομένην ὡς παγκόσμιον μητρόπολιν, παραπλεύρως τῆς ὁποίας αἱ ἄλλαι πόλεις εἶναι ἁπλῶς ἐπαρχιακαὶ πόλεις· ἔχει ἀρκετὰς «μέσων διαστάσεων» πόλεις ἴσης οὐσιαστικῶς σπουδαιότητος.

»Συνέπεια τούτου εἶναι ὅτι οὐδεμία ἐκ τῶν πόλεων τούτων μόνη δύναται νὰ παράσχῃ τὴν ἀναγκαίαν ἔδασιν διὰ τὴν λειτουργίαν ἑνὸς μεγάλου θεάτρου μὲ μεγάλον θίασον, ἀλλ' ὄχι πολὺ ἐκτεταμένον ρεπερτόριον, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔργων περιορίζεται ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι κάθε ἀναβιβαζόμενον ἔργον πρέπει νὰ εἶναι ἀριστοῦργημα. Τὸ κοινὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐδεαιζόμεθα, θὰ ἐξηντλεῖτο ταχύτατα.

»Ἀφ' ἑτέρου εἶναι δυνατὴ ἡ δημιουργία ἑνὸς μεγάλου μονίμου συνόλου, τὸ ὁποῖον θὰ καθίστα δυνατὸν τὸ ταὐτόχρονον ἀνέβασμα τριῶν ἔργων, καὶ τὴν ταυτόχρονον παράστασίν των εἰς τρεῖς διαφόρους πόλεις. Ἂν τὸ κοινὸν δείξῃ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον κοπώσεως, τὸ σύνολόν μου ἀρχίζει νὰ στρέφεται ἐπὶ τῆς τροχιᾶς του. Τὸ ἔργον τὸ παιχθὲν προηγουμένως εἰς μίαν πόλιν μετατίθεται τώρα εἰς τὴν δευτέραν, τὸ ἔργον τὸ διδόμενον ἐκεῖ μετατίθεται, τὸ ἔργον τὸ διδόμενον ἐκεῖ μετατίθεται εἰς τὴν τρίτην καὶ τὸ οὕτω πως ἐκτεταμένον ἔργον μετακινεῖται εἰς τὴν πρώτην πόλιν.

»Ἂν νέον ἔργον προστεθῇ εἰς τὸ ρεπερτόριον, διακόπτεται ἡ παράστασις ἑνὸς παλαιοῦ εἰς τὴν μίαν τῶν πόλεων· καὶ ὁ λογῦρος ἀρχίζει πάλιν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἕνα ἀπολύτως πρώτης τάξεως προσωπικόν, ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς μικροτέρους ρόλους καὶ νὰ κατασκευασθοῦν πολυδάπανα σκηνικά — μὲ μίαν λέξιν, ἡ παρουσίασις πράγματι ὑποδειγματικῶν ἐκτελέσεων, ὁμοίας τῶν ὑποίων οὐδέν μεμονωμένον θέατρον ὁπουδήποτε τῆς Ἰταλίας θὰ ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὸ Ἐθνικὸν Θέατρόν μου θὰ λειτουργήσῃ εἰς Ρώμην, Μιλάνον καὶ Τουρίνον· ἡ ἐπέκτασις ὅμως καὶ εἰς ἄλλας πόλεις εἶναι πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δυνατότητος».

—Καὶ τί εἴδους ἔργα θὰ δώσετε εἰς τὸ κοινόν;

—Τί θὰ δώσω εἰς τὸ κοινόν; Θὰ παρασταθῇ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν κλασσικὴν ἰταλικὴν λογοτεχνίαν, σειρὰ ἔργων τῶν νεωτάτων Ἰταλῶν συγγραφέων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Ἀλεσσάντρο ντὲ Στέφανι, Μάσσιμο Μποντεμκουέττι, "Ο-τέλιο Βεργκάνι καὶ Ρόσσο ντὶ Σὰν Σενόντο. Ὁ τε' Ἀννούντσιο δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὸ θέατρόν μου, ἀλλ' ἂν μοῦ στείλῃ ἔργον, θὰ τὸ ἀνεβάσω, φυσικά, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα.

»Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι...ἔργα τοῦ Πιραντέλλο θὰ δίδωνται συχνά! Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἔχω πέντε ἔργα ἕτοιμα, τὰ ὁποῖα περιμένουν πάντοτε τὴν παράστασίν των.

»Τὸ πρῶτον, «ἡ Ἄρτεμις καὶ ἡ Τσιτάλντα» πραγματεύεται τὸ πρόβλημα τοῦ ἀγάλματος καὶ τοῦ μοντέλου του. Θέλω νὰ δείξω, ὅτι ἡ ζωὴ κυβερνᾶται ὑπὸ δύο ἀρχῶν, τῆς κινήσεως καὶ τῆς μορφῆς. Ἡ ἀληθὴς καὶ πρωταρχικὴ ἀρχὴ τῆς ζωῆς, εἶναι κίνησις, ἀλλὰ χωρὶς τὴν μορφὴν ἡ ζωὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκφρασθῇ. Ἂν πάλιν ἡ ζωὴ πάρῃ μορφήν, ἐμποδίζεται ἡ κίνησις· ἐκ τούτου καὶ εἰς τοῦτο ἐγκειται ἡ μεγάλη δρακόντειος σύγκρουσις κάθε ζωῆς, τὴν ὁποίαν θέλω νὰ σκιαγραφήσω εἰς τὸ ἔργον μου.

»Ἓν ἄλλο ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Νέα Ἀποικία», ἕνας σύγχρονος μῦθος, μοῦ εἶναι πιὸ ἀγαπητόν. Ἡ ὑπόθεσίς του ἔχει ὡς ἑξῆς: Σ' ἕνα νησάκι ζῇ μιὰ ἀποικία ἐγκληματιῶν. Ἀόγῳ κάποιας μεταβολῆς τῶν γεωλογικῶν συνθηκῶν, ἡ καταστροφὴ τῆς νήσου ἀναμένεται ἐν ἀμέσῳ μέλλοντι. Συνεπείᾳ τούτου οἱ κατάδικοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὅλοι δείξει ὑποδειγματικὴν συμπεριφορὰν ἐν μέσῳ τοῦ πρωτογόνου περιβάλλοντος τῆς νήσου, συγχωροῦνται καὶ στέλλονται πάλιν εἰς τὰ σπίτια των, εἰς τὴν μητρόπολιν. Συμβαίνει, ὅμως, ὥστε, μετὰ δεκαετίας ζωὴν μέσα καὶ μαζὶ μὲ τὴν φύσιν, νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ συνηθίσουν μὲ τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς τοῦ προλεταριάτου τῶν μεγάλων πόλεων. Αἰσθάνονται ἑαυτοὺς δεσμευμένους εἰς κάθε κίνησιν, παντοῦ ἐπιτηρουμένους ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν του—διότι ἄγρυπνος ἐπιτήρησις ἐνασκεῖται ἐπ' αὐτῶν ὡς πρώην ἐγκληματιῶν.

*»Ἐν ὀλίγοις, ὁμᾶς ἐξ αὐτῶν, περίπου εἴκοσι πρόσωπα, ἀποφασίζουν μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των νὰ γυρίσουν εἰς τὴν καταδικασμένην νῆσον· ἀλλὰ δὲν ἐπιστρέφουν μόνοι· μία γυναῖκα, μία πόρνη ἀπὸ κάποιον λιμένα, τοὺς συνώδευσε. Τὸ ἔργον μου θὰ δείξῃ πῶς, μὲ τὴν ζωὴν αὐτὴν τῆς ἀποικίας μέσα εἰς τὴν καρδιὰ τῆς φύσεως, τὰ καλὰ ἔνστικτα, τὰ ἔμφυτα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καταπνιγέντα ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀνέρχονται πάλιν ὅλα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἡ μικρὴ συντροφιὰ θεσπίζει τοὺς πρωτογόνους νόμους τῆς, τοὺς ὁποίους τηρεῖ αὐστηρῶς καὶ ζῇ ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ. Ἀλλὰ ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία εἰς τὴν πολιτισμένην κοινότητα εὑρίσκετο εἰς τὰ κατακάθια τῆς πόλεως, σιγὰ-σιγὰ γίνεται ὁσία πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των, ἔτσι καὶ διότι εἶναι ἡ μόνη γυναῖκα. Ὁ ἄνδρας ποὺ τὴν ἔχει καθίσταται, λόγῳ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος μόνον, ὁ ἀναμφισβήτητος ἀρχηγὸς τῆς κοινότητος καί— θαῦμα θαυμάτων! — ἡ πόρνη γίνεται πράγματι ἁγία, διότι ἐξαγνίζεται ὑπὸ τοῦ πανταχόθεν ὑψουμένου πρ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 240	ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΡ.ΑΓΓ. 3
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 120	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ. 15

Ειδοποίησις πολιτικής πληρωμής εἰς ἔγκυρος ἐὰν ὑπὸ ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δ. Παπαγεωργίου καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

— Η μόδα

Τσιαλέττα διὰ κρέα νὰ εἶν' γομᾶ μὲ ἐνοργασταπὲν καὶ τηγανίδα ἀπὸ κρέας καὶ σὲν ἀπιμοὶ κάσκα μὲ γομᾶ μοτσαρέλα. Τὸ μοτσαρέλα εἶναι τοῦ Saint Germain.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,

ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ γνωστὸν ἀξιόπιστον

"ΑΤΤΙΚΗ,,

ἀναχωρεῖ τὴν ἐπὶ Ἰουλίου ἡμέραν ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ

Τὸ φιλοκίνητον

"ΑΑΡΙΑΤΙΚΟΣ,,

Ἐκδόντα ΤΕΤΑΡΤΗΝ μεσημέριον ἀφιξεῖς εἰς Ἀθήνας ἀφίκνεται ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ. Ἐκαστον Σάββατον 7 μ.μ. Πάτραις, Κόρινθον, Ἐλευσῖνα καὶ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.

ΑΑΡΙΑΤΙΚΟΣ Τετάρτην, 6 μ.μ. Χίον, Σάμον, Ἀγκύρας, Κίον, Πειραιᾶ.

ΑΑΡΙΑΤΙΚΟΣ Τετάρτην, 7 μ.μ. Πάτραις, Κόρινθον, Ἐλευσῖνα.

Ἡ ἀγκυλαὶ γνήσιοι κατὰ σειρὰν ἐκδοχαὶ τῶν ἀφίξεων καὶ ἀναχωρήσεων.

Ὁυτω τὴν 1ην καὶ 2αν Ἰουλίου θὰ ἀγκυλάσῃ ὁ ἀρσενικὸς τίτλος εἰ δὲ ἐκδοχαὶ ἀφίξεων καὶ ἀναχωρήσεων τῆς 3ης Ἰουλίου θὰ ἀγκυλάσῃ ὁ θηλυκὸς τίτλος.

Ἀναλόγως ἐπίσης εἰς τὰς κοινοτικὰς, τὰ πρακτορεῖα ἐδρεῦσαι καὶ μὲ τὰς ἀνὰ τὰ κοινοτικὰ ἐγχώρια ἢ διεθνοῦς τῆς ἀγκυλάσεις.

Οἱ κοινοτικὰ πρακτορεῖα τίτλων ἐκδοθέντα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἐπιβατικὰ Ἐθνικῆς Τραπέζης. Θὰ ἀσκοῦνται ἐν ἀντιλίᾳ τῶν ἀφίξεων καὶ τῶν ἀφετικῶν, ἀνεξαρτήτων ἐκείνων τοῦ Πειραιῶς.

Ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Μητρῴῳ ἐν τῷ ἀριθμῷ 1ον Ἰουλίου θὰ ἀνακοινωθῶσι τὰ ὀνόματα τῶν ἐκδοθέντων τίτλων.

Τὰ ἐν ἀναλύσεις! Ἐθνικῆς Τραπέζης (ἐδῶ Αἰθίας) καὶ Ἀκτῆς Πειραιῶς 12 π. μ.

(Ἐν Τοῦ Ρρφείου)

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Καλοκαιρινὲς σκέψεις

*Καθοριστικὸς σὲ τρεῖς περιλείες, εἰς ἀκριβόγραφο φυσικὸν ποιοῦ ἀρκούμενος, ἔδεσε τὸν κόσμο τοῦ παρουσίου, σειρὰ ἀνεξέτασεις ἀπὸ ἀφιλοκέρδεια, ἐφρυκτόνεται, ἀπὸ ἀπόψεις ἀπὸ ἀπόψεις. Τὰ μόνα ἀνοικτὰ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΕΙΝΕ Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

ΤΟ ΒΑΛΚ. ΛΟΚΑΡΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΟΝ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ κ. κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΙ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οὐδὲν εἰσέτι εἶνε βέβαιον ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνάντησιν τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν μετὰ τοῦ σὲρ Ὥστεν Τσάμπερλαιν. Αὕτη θεωρεῖται ἤδη μᾶλλον ἀπίθανος, καθόσον ὁ κ. Τσάμπερλαιν θὰ εἶνε πλήρως ἀπησχολημένος μὲ τὰς συνεννοήσεις του ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος.

Σήμερον οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος συνεργάσθησαν μετὰ τοῦ μονίμου ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σὲρ Οὐίλλιαμ Τύρρελ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἀντιλήψεις διὰ τὴν Βαλκανικὴν κατάστασιν, αὕτη δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἑξῆς: Ἡ σύναψις Βαλκανικοῦ Λοκάρνο, ὅσον θεωρεῖται εὐκταία, ἄλλο τόσον δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ μεθ' ὑπερβολικῆς σπουδῆς, ἤτις θὰ ἔβλαπτε τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ κατόπιν προλειάνσεως τοῦ ἐδάφους καὶ ἐξομαλύνσεως τῶν ὑφισταμένων ἐκκρεμοτήτων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἑλληνοσερβικὸν ζήτημα, οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι ὑποστηρίζουν πάντοτε τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος ἐπιτεύξεως σταθερᾶς συμφωνίας εἶναι ὁ δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἄνευ τῆς ἀναμίξεως οἱασδήποτε τῶν Μεγ. Δυνάμεων. Πάντως οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν παγίωσιν τῆς ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ πολιτικῆς καταστάσεως εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου καὶ φρονοῦν, ὅτι πρὸ τούτων αἱ Ἑλληνοσερβικαὶ συνεννοήσεις θὰ εὑρίσκωνται πάντοτε εἰς στάδιον προκαταρκτικόν.

Ἡ συνάντησις τοῦ κ. Καφαντάρη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσώρτσιλ καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ἐλπίζεται νὰ πραγματοποιηθῇ αὔριον.

ΕΚΡΗΞΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΩΝ ΑΠΟΓΕΜΙΖΟΜΕΝΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ

ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — *Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν τρομακτικὸς κρότος συνεκλόνισε τὴν πόλιν. Τὸ δυτικὸν τμῆμα αὐτῆς ἐκαλύφθη ὑπὸ καπνοῦ καὶ φλογῶν συνεπείᾳ ἐκρήξεως γενομένης ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν συμμαχικῶν τορπιλλῶν, ἥτις εὑρίσκεται παρὰ τὴν θέσιν Ντουντουλὰρ καὶ εἰς ἀπόστασιν 500 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ δισχιλίων ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀποθηκῶν τῶν πυρομαχικῶν.*

Συμμαχικαὶ τορπίλλαι εὑρισκόμεναι εἰς τὴν θάλασσαν ἀνασύρονται καὶ μεταφέρονται εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ἐργολάβου Ἐμμανουηλίδου, ὅπου λύονται ἀφαιρουμένης τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως, εὑρίσκοντο ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου δύο ἐργάτιδες καὶ εἰς ἐργάτης ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασίου. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐργοστασίου ἀφιχθεὶς ἐκεῖ μόλις πέντε λεπτὰ πρὸ τῆς ἐκρήξεως διέταξε τὰς ἐργάτιδας νὰ μεταβοῦν εἰς ἄλλο παράκτημα πρὸς ἐργασίαν καὶ ἐξῆλθε. Μόλις δὲ ἀπεμακρύνθη περὶ τὰ 300 μέτρα ἐπηκολούθησεν ἡ ἔκρηξις.

Ὁ ἰδιοκτήτης καὶ αἱ δύο γυναῖκες ἐφονεύθησαν, ὁ δὲ ἐργάτης ἐτραυματίσθη θανασίμως. Τὸ ἐργοστάσιον ἐξηφανίσθη τελείως.

Τὰ βλήματα πίπτοντα εἰς ἀκτῖνα χιλιομέτρου ἠμπόδισαν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν τὰς ἀρχάς, ἵνα χωροφυλακὴν καὶ τοὺς πυροσβέστας νὰ πλησιάσουν.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων διεπιστώθη ὅτι ἡ ἔκρηξις προῆλθεν ἐκ πυρκαϊᾶς εἰς τὴν κουζίναν τοῦ ἐργοστασίου.

ΔΙΑΨΕΥΔΕΤΑΙ Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΡΩΣΣΙΚΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἀμφισβητεῖ τὰς πληροφορίας τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου», καθ' ἃς αἱ συνομιλίαι τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀποβλέπουν εἰς τὴν λῆψιν μέτρων κατὰ τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ διεξαγομένης σοβιετικῆς προπαγάνδας, ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ τῶν ὁμόρων τῆς Ἑλλάδος κρατῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς πληροφορίας ταύτας, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

«Δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀποδοθῇ ἡ ἀπευθυνθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ρωσσίαν διακοίνωσις εἰς ἐμπνεύσεις τῆς βρετανικῆς πολιτικῆς. Τὸ διάβημα ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς ἰδικὴν μου πρωτοβουλίαν. Ἐξετάζων τὴν σειρὰν τῶν συμφωνιῶν μετὰ τῆς Ρωσσίας, αἱ ὁποῖαι συνήφθησαν ἐπὶ δικτατορίας Παγκάλου, εὗρον ὅτι ἡ ἑλληνοσοβιετικὴ σύμβασις παρίστα σοβαρὸν κίνδυνον καὶ ἀπεφάσισα νὰ ζητήσω τὴν ἀναθεώρησίν της, ὅπως προστατεύσω τὴν χώραν ἀπὸ τὴν μπολσεβικικὴν προπαγάνδαν. Τὸ διάβημά μου ἦτο πολὺ προγενέστερον τῆς διακοπῆς τῶν ἀγγλο-ρωσσικῶν διπλωματικῶν σχέσεων.

«Ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ οὐδόλως ἀνεμίχθη εἰς τὰς ἐνεργείας μας, φρονοῦσι ὅτι εἶναι καθῆκον καὶ ὑπόθεσις ἐσωτερικῆ ἑκάστης χώρας νὰ λαμβάνῃ μέτρα κατὰ τοῦ μπολσεβικισμοῦ».

ΤΟ ΔΙΑΒΙΒΑΣΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου» ἀπεστάλη χθὲς εἰς τ' μεγάλα εὐρωπαϊκὰ πρακτορεῖα, τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

«Αἱ ὑπὸ ὡρισμένων τινῶν πρακτορείων ἐκ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν ριπτόμεναι εἰδήσεις, καθ' ἃς δῆθεν ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προτείνῃ κοινὴν ἐνέργειαν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν ἐναντίον τῆς σοβιετικῆς δράσεως εἶναι τελείως ἀνυπόστατοι, διαψευσθεῖσαι ἄλλως τε ἤδη ἐν Γενεύῃ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου. Ἡ σκόπιμος τάσις τῶν κακοβούλων τούτων εἰσηγήσεων εἶναι κατάδηλος, ἀφοῦ ἄλλως τε λέγεται, ὅτι ἡ δῆθεν πρωτοβουλία αὕτη τῆς Ἑλλάδος ἀποδίδεται εἰς ἀγγλικὰς ἐμπνεύσεις».

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἡ ἐνταῦθα Σοβιετικὴ πρεσβεία διὰ τοῦ Πρακτορείου «Τάσς» ἔδωκεν εἰς δημοσίευσιν τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

«Ἡ ὑπὸ τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» διαδιδασθεῖσα εἴδησις, ὅτι δῆθεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σ. Σ. Σ. Δ. ἠρνήθη νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν τελωνειακὴν συνθήκην τοῦ 1926, στερεῖται πάσης βάσεως».

Ο κ. Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Γ. Μερκούρης ἀναχωρεῖ σήμερον τὸ ἀπόγευμα διὰ Καβάλλαν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Μερκούρης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ ἐξετάσῃ καὶ ἔκκρεμῆ διαφορὰν ὑφισταμένην μεταξὺ φορτοεκφορτωτῶν τοῦ λιμένος Καβάλλας καὶ ἰδιοκτητῶν φορτηγίδων.

ΤΑ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου καὶ εἰδικῶς τὸ γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἤρχισε ταξινομοῦν τὰς διαδιδασθείσας ἐκθέσεις τῶν προϊσταμένων τῶν διαφόρων σωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικῶν. Αἱ ἐν λόγῳ ἐκθέσεις, ἀνερχόμεναι εἰς 5400 θὰ διαδιβασθοῦν εἰς τὸ συγκληθησόμενον συμβούλιον τῆς ἐκκαθαρίσεως. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας θὰ συνταχθῇ ὀνομαστικὴ κατάστασις τῶν ἀξιωματικῶν περὶ ὧν δὲν ὑπεβλήθησαν ἐκθέσεις.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ

ΠΑΤΡΑΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Μεταξᾶς προερχόμενος ἐκ Ναυπάκτου ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας τὴν 8ην μεταμεσημβρινὴν, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν φίλων του. Ὁ κ. Μεταξᾶς κατέλυσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γεωργίου. Πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Θεωρῶ τὴν διατήρησιν τῆς Οἰκουμενικῆς ἀναγκαίαν μέχρι τῆς συμπληρώσεως καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἔργου της. Συνεπῶς θὰ συντείνω, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, διὰ τὴν διατήρησίν της. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ σκέπτονται καθ' ὅμοιον τρόπον, ὥστε πάντως ν' ἀποφύγουν τὴν διάλυσιν αὐτῆς. Ἐπείσθην ὅτι κατ' ἐκείνου ὁστις θὰ προκάλει τὴν διάλυσιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ δευτερεύοντα ζητήματα θὰ ἐξηγείρετο θύελλα λαϊκῆς ἀγανακτήσεως. Πάντως εἶμαι βέβαιος περὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἀποτελούντων τὴν Οἰκουμενικὴν ἀρχηγῶν. Ἐὰν ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις, τότε τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἀκολουθοῦν πάντοτε τὴν αὐτοτελῆ πορείαν του καὶ μὴ ἐπηρεαζόμενον ἐξ ἐνεργειῶν οὐδενὸς ἑτέρου κόμματος, θὰ ρυθμίσῃ τὴν στάσιν του ἀφ' οὗ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τῆς διαλύσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπηρεάσῃ αὐτὸ εἰς τὰς ἀποφάσεις του, καὶ ἀφ' οὗ σταθμίσῃ καλῶς τί ἀπαιτοῦν τὰ γενικὰ συμφέροντα».

ΑΓΓΛΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἐλήφθη χθὲς τηλεγράφημα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως δεχομένης ν' ἀποστείλῃ ἀξιωματικοὺς τῆς ἀσφαλείας πρὸς ὀργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θ' ἀποστείλῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πίνακα ὡρισμένων ἀξιωματικῶν καταλλήλων δι' ὀργάνωσιν, ἵνα μεταξὺ τούτων γίνῃ ἐπιλογή.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΦΟΥΑΤ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀσύρματος). — *Ὁ Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Φουάτ ἀφίκετο εἰς Τουλῶνα.*

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΠΙΘΑΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥ κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Κατόπιν τῆς ἐκδηλωθείσης ἐμμονῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ καιοσυνης εἰς τὴν ἄρνησίν του ὅπως δημοσιεύσῃ τὸ διάταγμα τοῦ ἐνοικιοστασίου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς εἰκείας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὁ[illegible] γυηθὲν ζήτημα θ' ἀχθῇ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τούτ[illegible] κληθησομένου εἰς συνεδρίασιν αὔριον. Περὶ τῆς μελλούσης νὰ ἐπικρατήσ[illegible] τὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου ἀπόψεως οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀπὸ τοῦδε πρόβλεψις ἀσφαλής. Ἡ περίπτωσις οὐχ ἧττον υἱεθετήσεως ἐκ μέρους καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν τῆς στάσεως τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποφασισθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἀποκλειομένη. Εἶνε πιθανὸν μόνον νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης—καθ' ὃ ἄλλως τε ἔχει δικαίωμα καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ διατάγματος—ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐφαρμογὴν ὡρισμένων διατάξεων καὶ ἀκριβῶς ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας ὑποστηρίζει ὅτι διετυπώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ παράβασιν τῆς ἐντολῆς τῆς Βουλῆς μέχρις ὅτου ἀποφανθῇ αὕτη ἐπὶ τοῦ προκύψαντος ζητήματος.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΖΑΪΜΗ-ΤΣΙΤΣΕΚΛΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον εἰς μακρὰν συνομιλίαν τὸν πρόεδρον τῆς ἐπεξεργασθείσης τὸ ἐνοικιοστάσιον κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Τσιτσεκλῆν καὶ τινα τῶν μελῶν αὐτῆς, διαμαρτυρηθέντα διὰ τὴν προβαλλομένην ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἄρνησιν πρὸς δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδηλοῦντα, ὡς εἶπον, τὴν γνώμην καὶ αὐτῶν εἰσέτι τῶν παραιτηθέντων συναδέλφων των ὑποστήριξαν παρὰ τῷ κ. Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ ἐκ τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς ὑποχρέωσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος εἶνε ἐκκατὰ τὴν ἀντίληψίν των, αὐθαιρεσίαν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι μολονότι καὶ αὐτὸς θεωρεῖ ὡς ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος, ἐν τούτοις κατόπιν τῶν παρ' αὐτῷ διαβημάτων τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ φέρῃ τὸ δημιουργηθὲν ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ συγκροτηθῇ, ὡς ἀναφέρομεν καὶ ἀνωτέρω, τὸ ἀπόγευμα τῆς αὔριον ἵνα δυνηθοῦν νὰ μετάσχουν ἐνταῦθα ὁ μὲν ἡγέτης τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἐκ Μασσαλίας τὸ ἀπό-[illegible] πληροφο[illegible] ὁριστικῶς [illegible] Τσαλδάρης [illegible] Θεσσαλονί[illegible] φθέντων [illegible] καὶ νὰ ἐπα[illegible] ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων τὴν νύκτα ἢ αὔριον τὴν [illegible] τέρματ[illegible] ὁδείας του.

ΕΝΝΟΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ

Πρωθυπουργὲς ἐπεκοινώνησε χθὲς μέσῳ τοῦ γραμματέως του μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, τοῦ ὁποίου ἐζήτησε νὰ καταστῇ ἐνήμερος τῶν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ προκύψαντος ζητήματος.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπεφυλάχθη νὰ διατυπώσῃ τὰς γνώμας του κατὰ τὴν συζήτησιν ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, χωρὶς ὅμως—ὡς ὁ ἴδιος παρετήρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν—καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὴν σύγκλησιν τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς συνεδρίασιν.

ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΣΟΦΟΥΛΗΝ

Ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργὲς ἐπεκοινώνησε καὶ μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς, παρακαλέσας αὐτὸν ὅπως ἀναστείλῃ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς μέχρις ὅτου προέλθῃ εἰς ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ προκύψαντος ζητήματος τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Δέον ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ ὅτι ζήτημα δημοσιεύσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ὑφίσταται διότι αὕτη—παρατύπως κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Προέδρου—διεβίβασεν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὸ διάταγμα ὡς τὸ ἐτροποποίησε πρὸς δημοσίευσιν.

Ἀνεξαρτήτως οὐχ ἧττον τούτου καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὡς ὁ ἴδιος ἐδήλωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν φρονεῖ ὅτι, ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπουργείου ἡ δημοσίευσις τοῦ διατάγματος, ὡς μετερρυθμίσθη ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκειμένου εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐλέγξῃ κατὰ πόσον ἡ ἐπιτροπὴ προσηρμόσθη πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐντολῆς της.

ΟΙ ΚΑΦΑΝΤΑΡΙΚΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Οἱ ἐν τῇ Κυβερνήσει Προσδευτικοὶ Φιλελεύθεροι ὑπουργοὶ θὰ ὑποστηρίξουν, κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος, ἀναλαμβανομένης ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως τῆς σχετικῆς εὐθύνης ἐφ' ὅσον ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀρνεῖται νὰ ἀναλάβῃ μεμονωμένως ταύτην.

Τὰς ὑπὲρ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος ἀπόψεις τοῦ κόμματος ἐξεδήλου χθὲς καὶ ὁ διευθύνων προσωρινῶς κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Καφαντάρη τὰς ἐργασίας αὐτοῦ βουλευτὴς κ. Μερλόπουλος.

ΗΚΥΡΩΘΗ Η ΠΑΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΟΜΩΣ ΖΗΤΗΜΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜΩ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπεκοινώνησε χθὲς τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ κ. Καλεύρα, τὸν ὁποῖον ἠρώτησεν ἂν θὰ ἦτο διατεθειμένος ν' ἀκυρώσῃ τὴν προγενεστέραν ἀπόφασίν του περὶ τιμωρίας τοῦ κ. Πατρικίου, ἵνα μὴ φανῇ ἀναμιγνυόμενον τὸ ὑπουργεῖον.

Εἰς ἄρνησιν τοῦ κ. Καλεύρα, ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀκυρώνει τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως περὶ τιμωρίας τοῦ κ. Πατρικίου, διότι κρίνει ὡς διαφυγὸν τῆς δικαιοδοσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τὸ Δημαρχιακὸν Θεσσαλονίκης. Συνεπῶς ὁ κ. Πατρίκιος δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Εἰς σχετικὰς του ἀνακοινώσεις ὁ κ. Τσαλδάρης εἶπεν ὅτι τὸ Δημαρχιακὸν Θεσσαλονίκης παρουσιάζετο μέχρι χθὲς ὑπὸ διπλῆν μορφήν. Ἡ μία εἶνε ἡ τιμωρία τοῦ κ. Πατρικίου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ ἡ ἄλλη ἡ καθ' αὐτὸ ὑπόθεσις Πατρικίου. Τὸ μεμονωμένον ζήτημα τῆς τιμωρίας τοῦ κ. Πατρικίου ἐλύθη ἤδη. Τὸ ἀπομένον ἤδη ὅλον δημαρχιακὸν θὰ λυθῇ ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ τὸν σχετικὸν φάκελλον καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κ. Πατρικίου ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένων κατηγοριῶν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης προσέθεσεν ὅτι ἡ ἀχύρωσις τῆς ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως διὰ τὴν τιμωρίαν τοῦ κ. Πατρικίου, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν μομφῆς τοῦ κ. Καλεύρα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ κ. Καλεύρας μοὶ ἐδήλωσεν ἀπόψε ἐν σχέσει με τὸ Δημαρχιακὸν τὰ ἑξῆς: «Ἐπεκοινώνησα δὶς μὲ τὸν κ. ὑπουργὸν, ὁ ὁποῖος μοὶ ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀρσεως τῆς ποινῆς τοῦ κ. Πατρικίου. Μέχρι τῆς στιγμῆς στεροῦμαι ἐγγράφου ἀνακοινώσεως διὰ νὰ καλέσω τὸν κ. Πατρίκιον ν' ἀναλάβῃ.»

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἐνεργείας του ὁ κ. Καλεύρας, εἶπεν: Ὡς Διοικητὴς ἐγγύτερον ἐρευνώμενος πρὸς τὰ πράγματα καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν μου τὴν ἐχθρότητα τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως, ἔνανται τοῦ κ. Πατρικίου, ἔθεσα αὐτὸν εἰς ἀργίαν, ἀσκήσας νόμιμον, δικαιωμά μου. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀσκῶν ἐπίσης νόμιμον δικαίωμά του, ἠκύρωσε τὴν πρᾶξιν τῆς Γεν. Διοικήσεως. Ὁ κ. ὑπουργὸς δὲν ἀνέμεινε τὴν ἔκθεσίν μου. Τηλεφωνικῶς διετύπωσα τοὺς λόγους τοὺς ἀθῴσαντάς με τὴν ἀπόφασιν περὶ τιμωρίας τοῦ κ. Πατρικίου, ἐξέφρασα δὲ καὶ φόβους ὅτι ἡ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων ὑπὸ τοῦ κ. Πατρικίου θὰ προκαλέσῃ ζωηρὰν ἀγανάκτησιν καὶ θὰ δημιουργήσῃ θλιβερὸν ἀδιέξοδον διὰ τὰ πράγματα τοῦ Δήμου, διότι οἱ περισσότεροι δημοτικοὶ σύμβουλοι ἠ' ἀρνοῦνται νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὸν ὑτόδικον Πατρίκιον.»

«Εὔχομαι τοὐλάχιστον, ἐτόνισεν, νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ρῆξις λύσις τοῦ ζητήματος, ὥστε νὰ σωθῇ ἡ Θεσσαλονίκη ἀπαλλασσομένη ἐνὸς ἐπιπτηδείου δημαγωγοῦ.»

Εἰς ἐρώτησιν μου ἂν συνεπείᾳ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ποινῆς πρόκειται νὰ παραιτηθῇ, εἶπεν ὅτι ἀπὸ Δημαρχιακὸν εἶνε ζήτημα κυβερνητικόν. "Ηδη θὰ ρυθμίσω τὰ κατ' ἐμέ. Ἴσως δὲν παραιτηθῶ.»

Ὁ κ. Πατρίκιος πιθανὸν νὰ κληθῇ αὔριον (σήμερον).

ΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) —Ὁ δημαρχιακὸς πάρεδρος κ. Θεοδωρίδης ὁ ἀρνηθεὶς νὰ δημαρχεύσῃ δι' ἐπιστολῆς του καταγγέλλει πρὸς τὸν λαὸν τὰς παρανομίας τοῦ κ. Παγκάλου παύσαντος παρανόμως δεκατρεῖς συμβούλους τῆς πλειοψηφίας, προσθέτει δὲ ὅτι πολλοὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι παρακάθηνται παρανόμως, ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν μειοψηφίαν. Ὁ κ. Θεοδωρίδης φρονεῖ ὅτι πολλοὶ σύμβουλοι ἔδει νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς φυλακάς. Καταλήγων καλεῖ τὸν λαὸν ἵνα γενικῇ φωνῇ τερματίσῃ τὴν γελοιοποιηθεῖσαν κατάστασιν τοῦ Δήμου.

Μέχρι τοῦδε ἐξακολουθεῖ δημαρχῶν ὁ κ. Ἀστεριάδης. Οἱ ἀντίθετοι πρὸς τὸν Πατρίκιον σύμβουλοι δηλοῦν ὅτι θὰ παραιτηθοῦν, ἐπιρρίπτοντες τὴν εὐθύνην τῆς καταστάσεως εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην, ἀπέστειλαν δὲ καὶ σχετικὰ τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς Προέδρους τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Βουλῆς.

Ἀντιθέτως οἱ φίλοι τοῦ κ. Πατ